

Muziek

Bezinning

Een man die ervaren was in meditatie,
werd eens gevraagd
hoe hij ondanks zijn vele drukke werkzaamheden
toch zo kalm en rustig kon zijn.

Hij antwoordde:

"Als ik sta, dan sta ik;
als ik ga, dan ga ik;
als ik zit, dan zit ik;
als ik eet, dan eet ik;
als ik spreek, dan spreek ik ..."

Degenen die de vraag hadden gesteld, zeiden:

"Dat doen wij toch ook!"

"Nee", zei de man:

"als je zit, dan sta je al;
als je staat, dan loop je al;
als je loopt, dan ben je er al;
als je eet, dan ben je al klaar."

Stilte

Lezing

We lezen kort uit het zesde hoofdstuk van het Marcusevangelie.

Jezus zei tegen de apostelen:

"Ga nu mee naar een eenzame plaats
om alleen te zijn
en een tijdje uit te rusten."

Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen,
zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten.

Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats,
om daar alleen te kunnen zijn.

Korte stilte

Bezinning (Manu Verhulst)

'Kom we zijn weg'.

En Hij voer met hen het meer over naar een eenzame plek
om daar alleen te zijn en wat uit te rusten...

Zo staat het ongeveer in Marcus 6.

Jezus' voorstel om vakantie te nemen is heel bescheiden.

Alsof Hij wilde zeggen: verwacht daar nu ook niet alles van.

Vakantie is geen wonderrecept

dat plotseling alles herstelt en alles geneest.

Vakantie is maar de valies.
Alles hangt ervan af: wat steek je erin?
In die korte evangelie-anekdote ligt een blauwdruk van vakantie:
Kom we zijn weg!
De zorgen, de drukte en de eentonigheid van het alledaagse werk achter zich laten.
Een andere plek opzoeken:
vertrouwd of onbekend, maar altijd splinternieuw,
nog nooit op die manier gezien.
Geen mierenkolonie van mensen waar iedereen weer niemand is,
maar een plek waar je de ander al van heel ver ziet aankomen.
Om daar alleen te zijn
en de ruimte te vinden om er voor elkaar te zijn
in een verhaal zonder woorden.
'Kom we zijn weg', zegt Jezus,
'vakantie is een tijd
om ook eens dicht bij Mij te zijn.'

Muziek

Bezinning (Godfried Danneels)

Hebben we de juiste relatie met tijd en duur dan verloren?
Worden een mens en de hele samenleving
niet opgebouwd in geduldig 'duren'?
Goed lezen kan toch maar
als je het boek in je hand tot je vriend maakt.
En dat vergt tijd.
De kapitein van de Titanic had maar één ambitie: vlug gaan.
Het resultaat kennen we!

Kardinaal Godfried Danneels kijkt kritisch naar hoe we omgaan met onze tijd.
Ik zie vier kwalen, schrijft hij.

De eerste kwaal is de 'tijd-initis', een soort ontsteking van je tijdsgevoel.
Je lijdt daaraan als je de tijd niet goed kunt inschatten
of ook als je steeds weer onderschat
hoeveel tijd je voor iets nodig hebt;
of door overschatting van de tijd
die je ter beschikking hebt om iets te doen.
Zo iemand voelt zich altijd overbelast,
komt nooit klaar met zijn dossiers
en kan afgesproken termijnen nooit halen.
Hij neemt altijd achterstallig werk mee naar huis,
tot grote wanhoop van zijn huisgenoten.

De tweede ziekte is het 'eerst-binnen-laatste-buiten-syndroom',
die onweerstaanbare jeuk
om overal de eerste te zijn om de deur te ontsluiten
en de laatste om het licht uit te doen.
Zo iemand heeft ook moeite om een werk af te maken:
hij springt van het een op het ander.
Hij speelt brandweerman.

Een derde heeft abnormaal veel last van 'mee-eters':
de tijdvreter die de tijd komen oppeuzelen
en zijn planning continu verstoren.
Plots zijn ze daar, en nooit aangekondigd:

collega's, bezoekers, patroons, telefoons, faxen en gsm's.
Ze verstoren elke concentratie
en geven het gevoel overal achternagezeten te worden.

De laatste kwaal heet het 'ja-syndroom'.
Wie daaraan lijdt, zegt altijd ja;
hij kan nooit neen zeggen,
noch aan zijn bazen, noch aan zijn klanten.
Hij durft niet te zeggen dat hij al overbelast is.
Want hij wil geen pijn doen
en zeker niet overkomen als lui of moeilijk
of zeker niet als een slechte collega.

Muziek

Voorbeden (uit Thomasviering; laatste voorbede: Manu Verhulst)

Laat ons samen bidden en zingen,
niet in de eerste plaats voor onszelf,
maar vooral omdat we geloven dat we door ons gebed
de wereld al een beetje veranderen door onze blik te verruimen.

Voor alle mensen die vaak eenzaam zijn,
dat ze iemand zouden vinden om samen vakantie mee te nemen,
dat ze mensen zouden ontmoeten die eindelijk eens tijd hebben
om rustig mee te praten. Laat ons bidden.

gezongen: Laat ons bidden:
(*allen*) Laat ons bidden
in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.

Voor allen die tijdens een deel van hun vakantie vrijwilligerswerk willen doen,
dat de vriendschap en warmte voor hen véél deugddoender mag zijn
dan alle geld dat ze hadden kunnen verdienen.
Laat ons bidden.

gezongen: Laat ons bidden: (...)

Voor alle mensen die thuis blijven
omwille van de verantwoordelijkheid voor een zieke of hulpbehoevende vriend of familielid,
dat er thuis vakantie mag zijn in het genieten van elkaars aanwezigheid.
Laat ons bidden.

gezongen: Laat ons bidden: (...)

Voor elk van ons,
geef ons een hart dat zich wil bekeren tot de eenvoud en het geluk om kleine dingen,
een hart dat kan bewonderen zonder te bezitten,
en kan bidden zonder woorden,
een hart dat doorheen de dingen kan schouwen naar uw eeuwigheid.
Geef ons een hart dat vakantie kan nemen, God,
en dan is het feest al begonnen.

gezongen: Laat ons bidden: (...)

Stilte

Gezamenlijk gebed (naar Jörg Zink, *Het nieuwe woord*)

We bidden samen het gebed op het blaadje dat u op uw stoel vond.

Heer van mijn uren en mijn jaren,
Ik dank u voor alle tijd die U me geeft.
Ik dank u voor elke slag van de klok
en voor elke morgen die ik zie.

Ik vraag U niet me meer tijd te geven.
Maar ik vraag U om ieder uur
heel kalm en beheerst te kunnen vullen.

Ik vraag U dat ik een beetje van deze tijd
vrij mag houden van bevel en plicht,
een beetje mag reserveren voor stilte,
een beetje voor spel,
een beetje voor de mensen
aan de rand van mijn leven
die een trooster nodig hebben.

Ik vraag U om zorgvuldigheid,
dat ik mijn tijd niet verdoe,
niet verspil, niet verkwist.

Elk uur is een strook land.
Ik zou die met een ploeg willen openleggen,
ik wil er liefde instorten,
gedachten en gesprekken,
opdat er vruchten groeien.

Zegent U mijn uren en mijn dagen.

Muziek

Afronding

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.

In juli en augustus is er geen Oasemoment,
maar eind september nemen we de draad weer op,
op donderdagavond 26 september.

Omdat dit het laatste Oasemoment vóór de zomervakantie is,
hebben we nog een uitsmijter voor u.
Bij de voorbereiding van dit Oasemoment vonden we een korte tekst
die geen verband houdt met het thema van vanavond.
Maar we vonden 'm zo mooi
dat we hem u toch willen meegeven
als een doordenkertje voor de zomermaanden.

Uitsmijter (auteur onbekend)

Waak over je gedachten,
straks worden ze je woorden.

Waak over je woorden,
straks worden ze je daden.

Waak over je daden,
straks worden ze je gewoonten.

Waak over je gewoonten,
straks worden ze je karakter.

Waak over je karakter,
straks wordt het je bestemming.

Korte stilte

Goeienavond nog, en wel thuis,
en de vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.